

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VIII. Deum homo agnoscit ex se.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

ter atque invisibiliter pulchro, fieri se potuisse
 proclamat. Insonat undique auribus nostris
 vox clamantis mundi: ingeruntur undique
 oculis radii divinæ lucis. Unde illæ Orato-
 ris Christiani voces, Minutii Fælicis in
 Octavio: *Quid potest esse tam apertum, tam
 confessum, tamque perspicuum, cum oculos in
 calum sustuleris, & quæ sunt infra citràque
 lustraveris: quàm esse aliquod Numen præ-
 stantissimæ mentis, quo omnis Natura inspi-
 retur, moveatur, alatur, gubernetur?*

VIII. *Deum ho-
 mo agnoscit
 ex se.* Jam si homo ab Universi con-
 templatione ad semetipsum co-
 gitationes suas reflexerit; si cor-
 pus suum, animamque nosse
 cœperit; si se esse, vivere, intelligerèque
 intellexerit? Tum verò fieri nequit, ut
 gradum non faciat ad conditorem suum ac
 moderatorem DEUM. Quo cognito, si
 non solùm bonæ intelligentiæ, sed etiam
 bonæ voluntatis erit, conditoris sui ac
 moderatoris malet esse quàm suus, & ab
 illo in omnibus pendere potius eliget
 quàm à se. Multis certè Infidelibus id
 contigisse reor, quod de se Hilarius, li-

bro de Trinitate claufurus, luculentis verbis profitetur, ut ex cognitione sui DEUM agnoscerent, agnitum sequi & amare constituerent. Apud D. Birgittam libro Revelationum 6. cap. 5. de muliere Ethnica narratur: quæ ex solius corpusculi sui structura ita ratiocinata est, ut se dominam sui ipsius non esse conficeret: neque enim, inquiebat, manus illæ tam expeditæ, oculi illi tam capaces ac celeres, illi tam affabrè coagmentati artus à me sunt: si à me non sunt, nec mei sunt, ejus sunt qui fecit: si ejus sunt, qui fecit, ei magis quàm mihi debeo impendere, ei lubenter reddere cùm repetet, ei obsequi, ad ejus arbitrium me meaque componere. Eum ferè in modum Ethnica argumentabatur. Quid autem posteaquam ad veræ religionis diem, ex tenebris superstitionum, DEO sensim manducente, emerit? Quàm propensa & firma voluntate sese illi totam permisit? Quàm ardente animo Providentiam illius vitæ deinceps omnium ducem amplexa est?